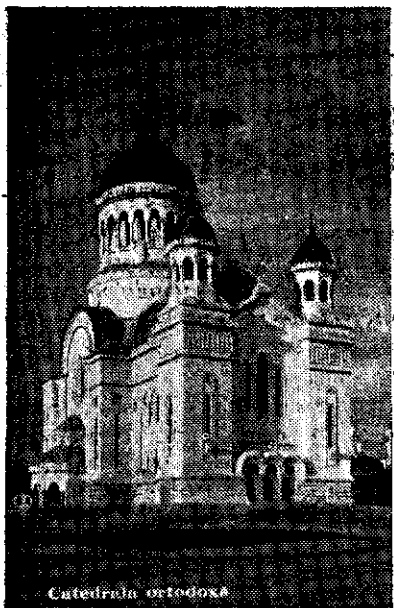

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SAPTAMANAL

Abonamentul anual: 400 Lei | Director: Pr. N. VASIU

Redacția și Administrația:
ALBA-IULIA, Str. Avram Iancu, 3

Catedrala ortodoxă

Sfaturi de arhipăstor

Pastorală de sfintele sărbători ale Paștilor a iubitului nostru episcop, P. S. S. Nicolae al eparhiei Vadului, Feleacului și Clujului, ne va putea sosi la timp, după cum am arătat în numărul nostru trecut.

Gândurile Precastitului nostru episcop trebuie însă să fie cunoscute de cler și popor și de aceea o publicăm acum, pentru ca preoții să-i dea citire în bisericile noastre în duminică proxima.

Nr. 1155/1941 Pres.

† N I C O L A E

Din mila lui Dumnezeu dreptcredinciosul Episcop al Eparhiei Vadului, Feleacului și Kolozsvár-Clujului.

Iubitului cler și popor har și milă și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Isus Hristos.

Iubiții mei fii sufletești,

Luminatul praznic al Învierii Domnului nostru Isus Hristos îmi îmbie nou prilej să vă împărtășesc cuvânt de creștinească învățătură și mângâiere — și să vă trimit strămoșeștile binețe ale obșteții noastre bucurii:

Hristos a înviat!

Binețe mai senine decât acestea nu s'au rostit între oameni: veste mai de bucurie nu s'a putut de vr' un crainic pe pământ; și cuvânt mai de mângâiere și mai de îmbărbătare n'au rostit buze omenești către frați!

Adânc îndurerăți trebuie să fi fost sfinții Apostoli, când au văzut pe dumnezeescul lor învățător mergând spre curățarea Sa patimă. Durerea le-a răvășit sufletele și mai crud, când au trebuit să fie martorii tuturor umilirilor, batjocurilor și suferințelor de tot felul, îndurate de Cel ce n'a făcut totuși decât bine în jertfelnică Sa viață depe pământ. Dar această durere n'u li s'a schimbat în desnădejde pus-tuitoare de suflet decât atunci,

când greaua lespede s'a răsturnat peste mormântul care închidea în cuprinsul său strâmt pe Cel necuprins de mintea omenească. Ba, văzând unele ca acestea, au simțit cum viermele îndoielii le roade însăși credința în dumnezeirea lui Isus Hristos. Impuștiați de spaimă, cei mai mulți din ei se întrebau, dacă învățătorul lor a fost cu adevărat Fiul lui Dumnezeu, sau a fost numai un proroc ca toți ceilalți pe cari bunul Părinte cereșe i-a trimis în lume, să fie povățuitorii neamului ales. Uitaseră, sărmanii, de cuvântul Domnului, care le spusese adevărul cel vecinic, că „grăunțul de grâu căzând pe pământ, de nu va muri, el singur rămâne, iar de va muri, multă roadă aduce” (Ioan 12, 24); uitaseră că după prorocia lui Isus, Fiul Omului va fi prins de „cei fără de lege” și osândit la moarte de cruce, dar că a treia zi va învia; uitaseră înțelesul cumpnit, dar izbăvitor, al acestei prorocii și al altora făcute de mult de iluminării trimiși ai lui Dumnezeu; uitaseră de legea de temelie a acestei vieți: că nici o biruință nu se culege fără jertfă și că cea mai mare biruință, a slobozirii din robia păcatului și a morții, nu se putea culege decât cu pretul celei mai mari jertfe: a Mielului lui Dumnezeu.

Uitaseră tot, sărmanii de ei; și nu-și mai vedeau decât propria lor părăsire, propria lor desnădejde, propria lor pierzanie. Iși simțeau năruită viața, cu toate nădejțile ei — și ca într-o străfulgerare vedeau cum rânduri multe de nepoți și strănepoți vor fi siliți să viețuiască mai departe în „lăturea și umbra morții”, așteptând până când îndurarea cerului va trimite pe Cel vestit de prorocii Legii celei vechi, ca să scoată lumea din robia păcatului.

În această noapte a sufletului lor îndurerat nu lumina decât o slabă rază a nădejzii în Înviere. Ea le-a ajutat să petreacă n'cumplite frământări cele două zile și nopți după îngropare. Ea a făcut pe mironosițele muieri, cași pe

Sfinții Apostoli Petru și Ioan să alerge, a treia zi des de dimineață, la mormântul Domnului, spre a se încredința dacă minunea izbăvitoare s'a întâmplat sau nu.

Dar nădejdea nu i-a rusinat nu i-a înșelat: „Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le!”

Hristos a biruit moartea. Dârșmanul vieții a fost răpus. Hristos a înviat — și învierea lui e cheazășie sigură, că El va învia și în veacul de acum și în celele va să vie pe toți câți vor crede în El ca în „Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat”.

Această credință a năseninat din nou sufletele sfinților Apostoli, le-a mângaiat inima și le-a întărit îndrăzneala întru propoveduirea Evangheliei la toată făptura. Mai ales după ce s'a pogorit asupra lor și Duhul sfânt, nimic n'a mai fost în stare să-i clătească depe drumul marelui hotărâri de a cuceri lumea și de-a o așeza la picioarele lui Isus, pentru a o mântui.

Se făcuse lumină mare în sufletul lor; și această lumină nici o putere de pe lume n'a mai fost în stare să le-o întunece: „Nici necazul, nici strămtărea, nici goana, nici foamea, nici golăteala, nici nevoia, nici sabia” (Romani 8, 35) nu i-a mai putut despărți de Hristos. Toate le-au suferit, toate le-au răbdat, pentru a lua „canuna vieții” făgăduită de Hristos celor „credincioși până la moarte”: (Apoc. 2, 10).

Iubiții mei fii sufletești,

Bucuria negrăită a Învierii, care a umplut sufletele Apostolilor și ale urmașilor lor ne mângâie, ne luminează și ne întărește și pe noi — pe toți „cași întru Hristos ne-am botezat și n' Hristos ne-am și îmbrăcat”; pe toți câți am luat „jugul Lui” și-l purtăm cu cinste și cu creștinească nădejde. Iar jugul acesta în ascultarea și plinirea unei singure porunci zace: în ascultarea de porunca iubirii.

„Întru această vor cunoaște

Con tinuare în pag. 2-a

„Viața Ilustrată” din Cluj a fost suspendată

„Tribuna Ardealului” în numărul 4 din a. e. ne aduce o veste care îngheață orice inimă românească.

Strălucita revistă, singura revistă românească din Ardealul ocupat. „Viața Ilustrată din Cluj, condusă de condeiful nostru maestru al P. S. S. episcopului nostru Nicolae Colan, A FOST SUSPENDATA.

Dispoziția de suspendare s'a dat din ordin superior, de Primăria Municipiului Cluj.

Măsura aceasta înseamnă o pierdere mare pentru Românii ardeleni, dar pentru moment nu se poate prevedea alte urmări decât durerea tuturor aceluia, care-i așteptau cu înfrigurare apariția.

„Viața Ilustrată” n'a făcut politică, ci lumina și încălzea prin atitudinea sa sobră, morală și estetică.

În noua ordine valoarea sa națională a crescut și mai mult. Poate tocmai de aceea a trebuit să dispară.

Popov Mihaly nagyprepost

Numele noului episcop unguresc al ortodocșilor din Ardealul cedat este Popov Mihaly nagyprepost.

Cine este noua Ilustritate? Român la nici un caz nu este, fiindcă nici un nume românesc ardelean nu are o astfel de înfățișare. Nu este însă nici sârb, deși după dispozițiunile regimului unguresc, Sârbii și Românii se vor afla sub aceeași jurisdicție. Evident aceia care se vor învoi să li se slujească liturgia și cultul în limba maghiară.

În loc de orice vorbă omenească să ne gândim la suferințele și nădejțile dreptului Iov care în fața dezastrului atâtă spunea: „Domnul a dat, Domnul a luat. Fie numele Domnului binecuvântat”.

Sfaturi de arhipăstor

(Continuare din pag. 1-a)

toți, că sunteți ucenicii mei, de veți avea dragoste între voi" (Ioan 15, 17). Fără această virtute, mai de preț decât credința, mai frumoasă decât nădejdea, mai căeritoare decât înțelepciunea și mai tare decât moartea, nu avem dreptul nici să ne numim creștini, adică ucenici ai lui Hristos, nici să așteptăm bună viețuire, nici să ne înfruptăm din ospățul cel duhovnicesc al Sfințelor Paști. Nici de Dumnezeu nici de oameni nu ne putem apropia decât prin dragoste. Fiindcă „Dumnezeu dragoste este” (Ioan 4, 8), iar puntea de înțelegere și de frățescă viețuire între oameni tot numai dragostea e în stare să o întindă.

Din dragoste a zidit Dumnezeu lumea; din dragoste a făcut pe om după chipul și asemănarea Sa; din dragoste pentru om a împodobit cerul cu stele și pământul cu flori; din dragoste a trimis profeți îndrumători lumii spre Hristos; din dragoste ne-a trimis pe însuși Fiul Său „să se nască și să crească, să ne mântuiască”. Din dragoste ne poartă ne grija în toate zilele vieții noastre, prin Maica Bisericii, una, sfântă sobornicească și apotolească; din dragoste ne ceartă, când greșim, și ne dă nemăsurată mulțumire sufletească pentru laptele noastre cele bune; din dragoste ne mângăie în neazuri, ne povățuiește în rățaciri, ne înalță din căderi și ne revie din moarte.

Toate din dragoste le face, ca un bun părinte și pentruca și fiii Săi — oamenii — să învețe a se iubi unii pe alții, ca frații. Căci altă bucurie mai mare nu are nici un părinte, decât să-și vadă fiii iubindu-se ca frații. Această frățescă dragoste ne-o pilduește și Mântuitorul nostru Isus Hristos prin viața și prin moartea Sa de bună voc pe cruce, și ne-o învață prin sfânta Sa Evanghelie. Nu este alt semn al frățecii, nici altă cale a fericirii. Nu este altă înțelepciune a vieții, nici altă evanghelie a mântuirii — decât dragostea de frate întru Hristos.

Știm, că sunt și azi destui profeți mincinoși, cari își îmbie, trufași, evangheliile lor slabănoage. Unul își îmbie știința — cu toate descoperirile ei minunate. Dar știința singură nu poate face nimic, fără inima omului. Știința este o slugă foarte ascultătoare: ea ucide microbii ucigători, dar ucide și pe oameni, după cum i se pornește. Alții ne îmbie omeneasca lor înțelepciune, chiar dacă aceasta se împotrivesc înțelepciunii lui Dumnezeu. Dar noi știm, că orice om judecând numai cu mintea sa trufase, fără inimă, se părtinește pe sine și păgubește pe alții. Unii socotesc că avuțiile ne pot feri. Ce pedoșnică socoteală! Dar nu vedem cum avuțiile le poate

străpa furtuna, le poate spăla apa, le poate mistui focul, le pot fura hoții săi, peste noapte, suntem siliți prin moarte să le lăsăm aței, ca bogatul rechin din Evanghelie?

Alții iarăși socotesc, că prin legiuri aspre pot zidi o mai bună viețuire între oameni. De sigur, legiurile sănătoase sunt bune și trebuitoare, dar împlinirea lor tot de om alărnă. Un cuget curat și-o inimă dreaptă le va împlini din dragoste de frate; iar un cuget vician și-o inimă încântă va găsi de cele mai multe ori drumul spre a înșela pe legiutor și pe frații săi.

Nu, iubii mei fii sufletești, nu este altă lege de temelie pentru buna viețuire între oameni în lumea aceasta și pentru dobândirea fericirii vecinice, decât legea iubirii frățecii, lăsată de Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos.

Din ea a răsărit și bucuria învierii pe care-o slăvim în cântarea obștească a Sfințelor Paști: „Ziua învierii! și să ne luminăm cu prăznuirea și unutul pe altul să ne îmbrățișem; și să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi și să iertăm toate pentru înviere”.

Bucuria învierii nu ne-o poate umbri nimic și nu ne-o poate răpi nimeni. Cu ea ne mângăem, cu ea ne întărim, cu ea luptăm să biruim neazurile vieții. Din ea ne sorbim puterea de viață și nădejdea în ziua de mâine, știind că — după cuvântul scripturii sfinte — celui care iubeste pe Dumnezeu și pe fratele său toate i se lucrează spre bine.

Dragostea să vă împreune pe voi în sfântă frățecie, dragii mei, nu numai la Praznicul învierii Domnului, ci în toate zilele vieții voastre. Cu ea să zidiți pe cei cuprinși de îndoială, să povățuiți pe cei ce se rățacesc, să mângăiați pe cei dosădiți, să ajutați pe cei năcăjiți — în toate „un suflet fiind, una cugetând” (Filipeni 2, 2). Si Dumnezeu păcii și-al îndurării și-al iubirii de oameni va fi cu Voi.

Iată, iubii mei fii sufletești, dumnezeieștile învățături și părinteștiile povățuiri pe cari le desprind din luminatul Praznic al învierii Domnului nostru Isus Hristos pe cari Vi le împărtășesc cu toată dragostea mea, odată cu solia creștineștii noastre biruinate: *Hristos a înviat!*

Darul Domnului nostru Isus Hristos, dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu Voi, cu toți.

Data în reședința noastră episcopicească la praznicul sfințelor Paști din anul Domnului 1941.

Al Vostru, al tuturor de
tot binele voitor:
† N I C O I A E
Episcop.

Mai multă atențiune pentru populația românească a fostului județ Cluj

În câteva articole ale săptămânalului nostru „Renașterea”, am insistat ca autoritățile administrative din județul Cluj-Turda să acorde toată atențiunea populației românești din comunele fostului județ Cluj.

Spre surprinderea și probabil tocmai din motivul acesta că s-au desvăluit multele și gravele neajunsuri care stăpănesc în aceste părți, prefectura județului Cluj-Turda, în loc să ia toate măsurile necesare pentru îndreptarea situației, a refuzat primirea „Renașterii”.

Evident există o părere că o publicație o primești numai dacă vrei sau dacă te interesează.

Acest criteriu, în cece privește un serviciu public de stat, este însă în funcție în primul rând de interesul obștesc și nici decum de bunul plac. Mai ales când ești în mod desinteresat servit și nu îți se cere în schimb, decât să-ți faci datoria, indiferent de orice sacrificiu, pentru ridicarea poporului în slujba căruia ești pus.

Ce am cerut noi și ce a făcut On. prefectura a județului Cluj-Turda, în interesul populației a cărei cauză o susținem și vom continua a o sprijini într-un mod tot mai energetic?

Am cerut în primul rând să se facă practicabile, în orice timp, drumurile existente, legând cele mai îndepărtate comune cu Turda, care a ajuns să fie centrul economic și cultural al unui întins teritoriu, care a gravitat, până la cedarea Ardealului de Nord, spre Cluj.

Regiunea Mociului ar fi fost, printr-o serioasă reparare a drumului, astfel scoasă din erentățile pe care continuă a le avea încă.

Am arătat apoi că ținutul Călatei, cu peste 20 comune românești nu are nici un drum care să-l lege de Turda și că în urma acestui fapt populația va ajunge într-o situație deșperată.

Toate acestea le-am spus încă în toamnă. Drumul a început să se facă, dar lucrările merg cu alăta încetineală, încât prevederea noastră a întrecut orice așteptare.

Cei 20.000 de Români dintre râul Someș, Munții Apuseni și granița ungurească se află acum în pragul unei mizerii catastrofale. Nu ne facem ecoul svonurilor care circulă despre foamete cumplită în această parte, dar un fapt este ușor verificabil. Mierța de porumb care costă la țară, pe piață, 180 lei, la vadul de transbordare peste Someș, în comuna Someșul Rece, costă peste 400 Lei. Peste râu, nefiind pod, trecerea se face cu sacul în spinare, ca apoi pe o întindere de 30 km. să se treacă pe locuri fără drumuri și deci cei bătrâni sau fără animale de

tracțiune să ajungă a plăti noi spese, ba chiar, dacă sunt săraci să nu poată ajunge nici la o bucată de mălai. Dacă acum este așa, ce va fi în luna Iunie?

Deci nu numai că atâtea comune, în lipsă de drumuri, sunt excluse dela orice câștig necesar asigurării traiului de toate zilele, dar tot din acest motiv, aprovizionarea lor cu alimentele necesare, a devenit o problemă, agravată de o incurie ce nu mai poate dăinui, nici măcar o zi, fără a produce un dezastru cumplit.

În fața acestui aspect, nu trist ci deadreptul sinistru, fără îndoială că trebuie să treacă acum pe al doilea plan chestiuni ca: construcții de biserici și școli, organizarea poștei, încât să nu trebuiască o lună de zile pentruca să ajungă un ordin din Alba Iulia la Risca, și atâtea altele.

Am cerut toate acestea fiindcă nu au fost încă soluționate, la timp oportun le vom ridica din nou la lumina cuvenită.

Căci noi stăm în slujba numelui și suferința lui răsună în conștiința noastră cu atât mai intens, cu cât îi cunoaștem neazurile, nu dela masa de birou, ci așa cum sunt la fața locului, pe care l-am cucerit în lung și-n lat.

Din acest îndemn am căutat și colaborarea leală cu organele administrative ca astfel, prin puteri unite, să ridicăm nivelul moral, cultural și social al satelor noastre românești.

Și tot din asemenea motive credem că o publicație, chiar dacă-i bisericească, dar care reprezintă viața satelor, nu poate lipsi de pe masa, fie ea oricât de elegantă, a unui serviciu public chemat și el să lucreze tot într-o asemănătoare direcție.

Să-și facă deci datoria toate organele de stat și județene din județul Cluj-Turda pentru ușurarea existenței și aprovizionarea cu alimentele necesare a comunelor din fostul județ Cluj. Fără amânare și până nu e prea târziu.

N. VASIU

No. 1608/1941.

Comunicat

Achiepiscopia Craiovei ne comunică cu adresa No. 7.114 1941, că a pedepsit pe Cuviosul Ieromonah Clement Ciupereă, din Sfântul Iezerul, jud. Vâlcea cu:

1. Excluderea definitivă din Eparhia Olteniei.
2. Oprirea pe doi ani dela cele sfinte, pentru abateri dela disciplina monahală.

On. Oficii parohiale vor lua act despre această pedeapsă.

Alba-Iulia, 28 Aprilie 1941.

Președinte:
Al. Baba

Secretar:
T. Ciuruș

Inaintea Sfântului Potir

Doamne Iisuse Hristoase, Tu ești dragostea cea din veci. Ai arătat-o totdeauna față de noi păcătoșii. Așa ai iubit lumea, că te-ai dat pentru viața lumii.

Te-ai intrupat dela Duhul Sfânt și din Sfânta Fecioară Maria. Ai îmbrăcat chip de rob, făcându-te asemenea oamenilor, ca să-i faci pe ei din nou, după chipul Tatălui ceresc.

Te-ai arătat sărac ca muritorii, ca să ne îmbogățești pe noi prin sărăcia ta. Intre ai tăi ai venit, iară ei nu te-au primit. Ai fost dintru început prigoniț, pentru că oamenii au iubit mai mult întunerecul, decât lumina. Dreptul Simion a proorocit despre Tine: „Iată aceasta este pus spre căderea și sculara multora și semn căruia i se va zice împotriva, că să se descopere cugetele multor inimi” (Luca, 2, 34).

La vreme potrivită ai mers la apele Iordanului, unde prin mâinile slugii Tale Ioan ai primit botezul cel cu apă, ca să ne arăți că ești implinitorul legii.

După ce ți-ai întărit duhul în pustie, prin post și rugăciune, ai eșit în lume să propovăduiești vestea cea bună, evanghelia cea nouă, despre împărăția lui Dumnezeu, cu toate darurile ei cele nesecate.

Se arată acum oamenilor Învățătorul cel minunat! Cel puternic în cuvânt și în faptă. Ca aceasta nu s'a auzit și nu s'a văzut niciodată. Trei ani și jumătate n'ai osenit niciodată să înveți poporul cel ce stătea în întunerec și în umbra morții, cuvintele vieții celei noi și veșnice.

Ai fost Iisuse prietenul vameșilor și păcătoșilor. Ai zis: „N'am venit să chem la pocăință pe cei drepti, ci pe cei păcătoși”. Ai chemat la tine pe vameșul Matei, ca să-l faci vameș de oameni.

Ai căutat pe Zacheu, cel întărit în nedreptăți. Ai intrat în casa lui și căindu-se l'ai întors către Dumnezeu.

Buzele Tale cele sfinte, a rostit pilda cea pururea vie cu fiul rățacit, ca să fie mărturie în veacul veacului, despre iubirea lui Dumnezeu, față de noi păcătoșii și chipul întoarcerii lor. Asemenea și pe falharul de pe cruce mărturisindu-te cu adevărat Fiul al lui Dumnezeu, l'ai iertat și mântuit.

Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, ai fost doctorul sufletelor și irupurilor! Tatăl ți-a dat toată stăpânirea în cer și pe pământ. El prin care s'au făcut veacurile, ți-a dăruit și puterea minunilor celor peste fire.

Ai tămăduit toată boala și toată neputința. Orbilor ai dat vedere, surzilor auzire. Pe schiopi și pe slăbănogi i'ai făcut să umble drepti.

Morților le-ai dat viață. Pe fiica lui Jair, pe tânărul din Nain și pe Lazăr cel drept i'ai trezit din moarte la viață. Cu adevărat ai fost Domnul vie-

ții și al morții. Nimic din cele ale firei nu ți-a stat împotriva „Căci la Dumnezeu toate sunt cu putință”.

Oamenii s'au luminat, dar cine din pământeni putea să izbăvească lumea de muntele cel necuprins al păcatului, ca să fim deplin îndreptați înaintea lui Dumnezeu.

Numai Tu Iisuse Mântuitorule, Fiul lui Dumnezeu aveai puterea să pustiiești stăpânirea păcatului. Toate sfințele învățători cari le-ai dat norodului, erau numai calea vieții celei adevărate.

Pentruca mântuirea să fie desăvârșită, ai venit să ne izbăvești pe muntele Golgota, prin sfânta jertfă de Crucă.

Văzătorul de Dumnezeu Ioan, te-a numit „Mielul lui Dumnezeu, carele ridică păcatele lumii”. (Ioan, 129).

Sângele cel prea curat se varsă pe cruce, pentru a ne mântui de păcatul lui Adam, pe noi cei născuți sub păcatul lui!

Încă înainte de patima Ta cea mântuitoare, ai binevoit să ne lasi semnul dragostei Tale față de noi, când în Joia cea mare, în foisorul gătit pentru Paștele cele din urmă, stând împreună cu ucenicii la masă, ai luat în mâni pâinea și mulțumind ai zis: „Luati mâncali acesta este trupul meu, care se dă pentru voi”. Asemenea luând și paharul ai zis: „Beți dintru această toți, acesta este sângele meu, al legii celei nouă, care pentru voi și pentru mulți se varsă, spre iertarea păcatelor. Și apoi ne-ai poruncit: Aceasta să faceți întru pomenirea mea” (Luca 22, 19, 20).

Mare este milostivirea Ta Doamne! Nu ne-ai lăsat pe noi singuri și orfani de dragostea Ta. Te-ai făgăduit că ești cu noi, până la sfârșitul veacurilor.

Mult milostive Doamne, mărturisim, că eu adevărat ai rămas cu noi în sfânta Biserică Ta, cu noi toți și cu fiecare din noi, cari cu frica lui Dumnezeu, cu credință și cu dragoste ne apropiem de masa nemuririi, ca să ne împărtășim cu sfințele Tale Taine.

Prin sfânta Ta gură s'a zis: „Trupul meu este adevărată mâncare și sângele meu este adevărată băutură. Cel ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu, petrece în mine și în el” (Ioan 6, 54).

Cu totul adevărat este cuvântul Tău stăpâne: „Că cel ce se împărtășește din harurile Tale cele dumnezeiești și îndumnezeitoare, negreșit nu este singur, ci cu Tine Hristoase al meu, lumina cea în trei sori, care luminează lumea” (Rând. of. Cuminecări).

Tu ești Hristoase, pâinea vieții! Pâinea care s'a pogorât din cer. Pâinea nemuririi și cea îngerească.

În fiecare zi noi mâncăm pâinea cea peritoare pentru hrana trupului, dar iarăși flămânzim. Tu însă ne chemi la

Tine, să ne dai hrana vieții, mana cea cerească. „Cel ce vine la mine nu va flămânzi și cel ce crede în mine nu va înseta niciodată” (Ioan 6, 35).

„O pâinea cea îngerească, cel ce te sfârmi și nu te despartii, cel ce te dai spre mâncare pururea și niciodată nu te sfârșești, ci pe cei ce se împărtășesc îi sfințești”, hrănește-ne și pe noi cu hrana vieții Tale.

Doamne, mare și necuprinsă de minte este sfânta sfințelor, împărășania Ta. Sub chipul pâinii și al vinului, ești tot întreg, de față, Dumnezeu adevărat și om adevărat. Nu pricepem taina rânduelii Tale. Ești ascuns pentru ochii trupesți, dar te vedem cu ochii inimii.

Te simțim și te credem și de aceea stăm înaintea sfintei Tale mese, unde Tu ești, cel ce aduci și cel ce Te aduci, pentru mântuirea noastră: Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu cel viu, care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși.

Zicem și noi cu sfântul Apostol Pavel în fața minunii Tale: „O adâncul bogăției și al înțelepciunii și al științii lui Dumnezeu, cât sunt de nepătrunse judecățile Tale și de negăsit urma căilor Tale” (Rom. 11, 33).

La această sfântă și dumnezeiască masă spirituală, ce ne-ai gătit ne chemi pe toți. „Veniți că iată gata sunt toate” (Luca 14, 17). „Gustați și vedeți că bun este Domnul”. (Psalm 35, 8).

Iisuse, Tu vii la noi. Dar cum vom îndrăzni să fim noi oaspeții Tăi, comensii Tăi, când baina ne vădește, că nu este de cinste. Ce vom face dar săpăpe ca să nu fim lepădați și nevrednici de împărăteasca ta masă? Scriptura Ta ne spune, mergeți la lacul Siloamului, curățiți-vă, spălați-vă vesmintele voastre în apa plângerii și a lacrimilor, cu frângere de inimă, pentru răutățile și fărădelegile voastre. Apropiati-vă de Dumnezeu și se va apropia și El de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor și sfințiți-vă inimile îndolnicilor. Pătrundeți-vă de durere și vă jeliți (Iacob 4, 9).

Dar vremea aproape este. Domnul se gătește, trebuie să mergă spre patima sa. Deaceia cu osebire se îndreaptă spre noi zicându-ne: Iată la voi voiesc să fac Paștile mele, (Mt. 26, 18). Unde este deci foisorul cel mare așternut, (Luca 22, 12).

Iată robii tăi stăm înaintea sfântului Tău jertfelnic ne sârguim azi, să găsim foisorul

inimii, curățindu-l de pată și de murdării, pe cari le-a așezat acolo vremea.

Acum umplându-ne câmara din lăuntru, cu duhul curăției, al smerenici, al răbdării și al dragostei Tale. Iată ridicăm porțile inimii să intri biruitor, Tu Domnul cel tare, Domnul puterilor și Domnul mării.

Binecuvântează suflete pe Domnul și toate cele din lăuntru. Domnul și stăpânul vieții intră și sălășluiește întru noi.

Hristoase, soarele cel neapus, luminează sufletele cele întunecate de negura păcatelor. Căldura Ta să ne încălzească în lăuntru cel înfrigorat. Lumina Ta să învie pe omul cel duhovnicesc, mort prin putrezimea răutăților, și fărădelegilor noastre. Dă-ne Doamne viață din viața Ta, ca să ne robim mai adevărat evanghelicilor Tale, Fiule a lui Dumnezeu. Primind sfânta ta împărășanie și umplându-ne de rodul vieții celei noi, trebuie să sălțăm de bucurie iar în cuget peincetat să rostim cântarea:

Luminează-te, luminează-te noule Ierusalime, că mărirea Domnului peste Tine a strălucit. Saltă acum și te bucură Sioane. (Peasna 9).

Iar acum să plecăm genunchii inimii și cugetului nostru, să rostim smerita rugăciune a inimii către Domnul și Mântuitorul nostru, cerând ca sfânta Sa Euharistică să ne fie nouă spre vindecarea sufletului celui învinat cu tina păcatelor, spre înlăturarea a toată năluca și a faptei celei rele și a lucrării deavolești. Spre îndășnirea și dragostea către Tine, spre îndreptarea vieții și întărire, spre adăugirea faptei bune și a desăvârșirii, spre împlinirea poruncilor și spre împărtășirea cu sfântul duh și spre merinde spre viața de veci. (Rând. sf. cuminecări).

Ajută-ne Doamne, fii lângă noi, nu te depăria pentru necredințele noastre, primește ruga noastră din buze necurate, dă-ne râvna casei Tale, duh nou înviește în conștiința noastră, învrednicește-ne ca să fim socotiți între iconomii Tăi cei credincioși și adevărați. Ajută-ne să fim născuți din nou în dragostea Ta pe care pururea ne-o arăți. Mai pre sus de toate învrednicește-ne să ne împărtășim cu Tine mai adevărat în ziua cea neinserată a împărăției Tale. Amin.

Pr. Laurențiu David

„Luminătorul trupului e ochiul tău. Când ochiul tău este curat, atunci tot trupul tău e în lumină; dar când ochiul tău e rău, atunci și trupul tău e plin de întunerec”.

„Ia seama deci, ca lumina dintru tine să nu fie întunecată”.

(Ev. Luca, c. 11 v. 34—35).

No. 1647—1941.

COMUNICAT

Onor. Minister al Cultelor ne trimite cu adresa No. 25.155 1941 apelul de mai jos, pe care îl punem la inimă preoților noștri spre conformare:

Omenirea n'a fost niciodată încercată de crize mai acute ca cele ce bântuie astăzi pustitor lumea. Criza morală, criza politică, criza economică, sunt tot atâția factori cari sfășie amaritic sufletul omului contemporan.

În țara noastră binecuvântată de Dumnezeu cu atâtea bogății naturale, criza economică s'a făcut mai puțin simțită. Această însă nu înseamnă, că în viitor vom fi puși la adăpostul unor încercări ceva mai severe. Trebuie să ne amintim că repetatele concentrații, menite să pregătească pe fi neamului pentru ceasul mare al supremelor comanda-mente naționale, au consumat mult din stocurile noastre de rezerve și mai ales din stocurile de carne. Apoi lipsa brațelor de lucru, cauzată de aceleași concentrații, a scăzut simțitor producția: iar anul trecut puțin roditor a contribuit și el în mare măsură la diminuarea rezervelor noastre obicinuite.

Date aceste împrejurări cu totul excepționale, pentru a evita o epocă de mai acută criză economică, ce pare că se profilează pe orizontul vieții noastre naționale, tuturor ni se cere, ca un imperativ suprem al ceasului de față, să ne impunem cu hotărîre o mai mare cumpătare în consumul nostru zilnic, o viață mai sobră, o ținută mai cumpănită.

Bisericile naționale cari în tot trecutul lor s'au identificat fînțial cu durerile și bucuriile poporului nostru dreptcredincios, fiind prezente la toate răscrucile hotărîtoare ale istoriei sale, sfătuiindu-l, îndrumându-l sau mângăindu-l, sunt chemate astăzi, ca instituții de temelie ale Neamului, să stea alături de poporul nostru, îndemnându-l să înfrunte cu voinția tradițională a străbunilor noștri, eventuala criză economică ce ne-ar putea încerca.

Invităm pe preoții noștri să îndemne cu sfaturi părintești pe credincioși la cumpătare, evitând orice risipă și cu răbdare creștinească să aștepte ziua cea mare a reînvierii noastre.

Alba-Iulia, 5 Mai 1941.

Președinte:

AL. BABA

Pr. T. CIURUS
Secretar:

No. 1544—1941.

COMUNICAT

Comunicăm mai jos Ord. On. Minister al Cultelor Nr. 26.718 din 9 Aprilie a. c. preoților noștri spre strictă conformare:

DECIZIE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Instrucției, Educației, Cultelor și Artelor și Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Afacerilor Interne,

Având în vedere imperativul național al stabilirii unei cât mai trainice legături între generații, în scopul întăririi solidarității Neamului, mai necesară astăzi de cât oricând,

Având în vedere că unul din cele mai potrivite mijloace, care duc la atingerea scopului mai sus arătat, este cultul morților, obicei creștinesc cu care trebuie deprinși copiii,

Având în vedere că, deși legiunile în vigoare — între altele și art. 170. din statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române — prevăd obligația îngrijirii cimitirelor, locașuri de odihnă pentru morții Neamului, și că, totuși, starea de fapt lasă mulți de dorit în această privință.

Având în vedere că slujitorii bisericii, ai școlii și ai administrației de Stat sunt cei dintâi chemați să ia parte la o mișcare de redresare a conștiinței românești și creștinești,

Având în vedere că acest scop înalt poate fi urmărit și atins prin colaborarea slujitorilor bisericii cu școala și cu autoritățile locale,

DECIDEM:

Art. I. — Preoții sunt și rămân personal răspunzători de buna aleeuire și de întreținerea în bună stare a cimitirelor ce depind de parohiile lor.

Autoritățile bisericesti superioare lor sunt datoare a constata, cu prilejul oricărei inspecțiuni, vizite canonice, etc., starea cimitirelor și a o arăta prin proces verbal în scris în registrul de inspecții al parohiei respective.

Art. II. — La inițiativa preotului, se va aleeui în fiecare comună rurală, urbană, de reședință sau municipiu, unul sau mai multe comitete mixte, după numărul cimitirelor locale, — formate din slujitori ai bisericii, ai școlii, reprezentanți unității premilitare locale în comunele rurale, al unității din sectorul municipal respectiv, din comuncle urbane sau municipii, și ai administrației locale, care își vor lua sarcina îngrijirii cimitirului din comună, satul sau sectorul respectiv.

Art. III. — Face parte de drept din aceste comitete: preoții, profesorii, învățătorii, episcopii și primarul comunei sau sectorului respectiv ori un reprezentant al său. Dintre aceștia, se va alege o delegație permanentă restrânsă, în care va intra câte un reprezentant

al fiecăria din categoriile mai sus arătate.

Art. IV. — Comitetul, — prin delegația permanentă, — va avea grije de:

1. Împrejmuirea cimitirului;
2. Mincierea, după un plan stabilit al crucilor și în viitor și a mormintelor;

3. Pavarea sau pietruirea aleeilor;

4. Estetica plantațiilor: a sădării florilor și a vegetației din cimitire, în general;

5. Repararea și înlocuirea crucilor de pe mormintele de care nu se interesează nimeni;

6. Așezarea unor inscripții, din care să se vadă meritele morților, care cinstesc comuna, regiunea sau Neamul, prin viața lor curată, prin patriotismul și eroismul lor sau prin operele de valoare ce au lăsat.

Art. V. — Delegația permanentă va putea convoca întregul comitet ori de câte ori se va simți nevoie de consfătuire.

Art. VI. — Directorii școlilor de toate gradele, din comună sau sectorul respectiv, în calitate de membri în drept ai comitetului de îngrijire a cimitirului, vor organiza elevii în echipe, care vor vizita și vor executa lucrările prevăzute la art. IV din prezenta Decizie, în fiecare Sâmbătă după prânz, în perioadele anuale în care e nevoie. Vizitele și munciile elevilor, în cimitire vor avea deasemenea drept scop dezvoltarea sentimentului de creștinească pietate față de morți, evocarea personalităților dispărute ale comunei, ale regiunii sau ale Neamului și dezvoltarea sentimentului de legătură între generații ca și a noțiunii de continuitate a Neamului.

Art. VII. — Coordonarea activității elevilor în cimitire se va face de consiliul directorilor de școale, sub privegherea celui mai vechi director dela școala de gradul cel mai înalt.

Art. VIII. — Absentarea dela îndeplinirea datoriilor prevăzute în prezenta decizie sau neglijarea acestor îndatoriri cetățenești și creștinești va fi socotită ca o dezertare dela datorie, atât pentru cler, corp didactic și funcționari administrativi, cât și pentru elevi.

Art. IX. — Prefecții de județe și primarii de municipii vor supraveghea binevoitor și ocrotitor activitatea comitetelor înfăințate prin prezenta decizie și vor veghea să se înscrie, în bugetele comunelor sau ale sectoarelor respective, fondurile necesare atingerii scopului fixat prin ea. Aceste fonduri se pot strânge și prin serbări.

Lipsa de fonduri nu va fi o scuză pentru nec executarea muncii anuale trebuincioase pentru curățenia cimitirelor.

Art. X. — Reprezentanții o-

ficiali și cultelor minocitare recunoscute de Stat, vor lua măsuri pentru organizarea unor comitete similare pentru îngrijirea cimitirelor ce le aparțin. În acest scop, cultele tot concursul administrativ prevăzut de art. IX al acestei Decizii.

Art. XI și următorul. — Directorul Cultelor și directorul de învățământ din Departamentul Instrucției, Educației, Cultelor și Artelor, precum și directorul Administrației locale din Departamentul Afacerilor Interne sunt însărcinați cu aducerea la îndeplinire a Deciziei de față.

Data astăzi 9 Aprilie 1941.

Ministrul Instrucției, Educației, Cultelor și Artelor,
General (ss) R. ROSETTE

Ministrul Afacerilor Interne,
(ss) G. D. POPESCU

Președintele Vicariatului

Pr. Al. Baba

Secretar.

Pr. T. Ciurus

Reglementarea salutului ce trebuie dat Drapelului țării

Pentru a se reglementa respectul cuvenit drapelului țării, d-ful General Ian Antonescu, Conducătorul Statului a semnat următorul decret-lege:

Având în vedere raportul Domnilor miniștri secretari de Stat la departamentul Apărării Naționale, Afacerilor interne și al justiției, cu nr. 20.147 din 16 Aprilie 1940;

În baza dispozițiilor Decretelor-Legi nr. 5052 din 5 Septembrie 1940;

Am decretat și decretăm:

DECRET-LEGE

Pentru reglementarea salutului ce trebuie dat Drapelului țării

Art. 1. — La trecerea Drapelului țării însoțit de un detașament de trupă sau numai de gardă, trecătorii trebuie să se oprească și să facă față cu fața a drape: bărbații vor sta descoperiți.

Toți trecătorii sunt obligați să rămână în această poziție până când garda cu drapel va

Art. 2. — Neobservarea dispozițiilor de mai sus, constitue un delict de ofensă a simbolului național și se pedepsește potrivit articolului 216 din Codul Penal.

Tip. „ALBA” Alba-Iulia — Cenzurat